

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า ตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาคนในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิด ให้เกิดการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข สามารถปรับตัวทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งเป็นการสร้างสรรค์และพัฒนาประเทศได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539, หน้า 1-2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จนถึงปัจจุบัน ได้เน้นคนเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา โดยมุ่งให้ทุกคนมีการพัฒนาศักยภาพเพื่อจะได้มีโอกาสในการพัฒนาประเทศร่วมกันทุกด้าน อย่างเต็มที่ การศึกษามุ่งพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีพัฒนาการที่สมดุลทั้งปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับคำว่า การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาประเทศ ในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมวัฒนธรรมต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ และคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ดังนั้น คนจึงนับว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดในการบริหาร และเป็นตัวขับเคลื่อนกลไกในการบริหารจัดการในทุกส่วน (นรินทร์ สังขรักษา, 2537, หน้า 1)

การพัฒนาประเทศจะดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ ขึ้นอยู่กับลักษณะของประชากรส่วนใหญ่เป็นสำคัญ กล่าวคือ ประชากรต้องมีคุณภาพ ดังพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ความว่า ประเทศชาติจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนแต่ละคนเป็นสำคัญ สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม การที่มีคนหลายชาติประกอบกันอยู่ในสังคม ย่อมส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาให้กับคนในสังคมนั้นด้วยโดยตรง การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานและเป็นสวัสดิการของรัฐที่ต้องจัดให้คนในสังคม โดยไม่มีข้อจำกัดในด้านสภาพร่างกาย เพศ วัย อายุ เชื้อชาติ ศาสนา สีผิว ตลอดจนสถานภาพทางสังคมอันเป็นข้อกำหนดตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุนี้ การจัดการศึกษาจึงต้องมีความหลากหลายในด้านรูปแบบ แนวนโยบายและจุดมุ่งหมายของแต่ละสถาบัน เพื่อความเหมาะสมแก่ผู้เรียนให้ได้รับประโยชน์จากการศึกษาโดยตรง (ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และทัศน ทอภักดิ์, 2543)

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมและเพื่อการประกอบอาชีพ การประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ รวมไปถึงประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทัศนียภาพ สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งรวมวัฒนธรรม และธรรมชาติที่สวยงามทุกภูมิภาค ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา และวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจและภาคภูมิใจภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลกและเพื่อความก้าวหน้าของประเทศไทย (นรินทร์ สังขรักษา, 2537, หน้า 1)

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จึงได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน และมีได้เน้นเพียงภาษาอังกฤษเท่านั้น ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ก็สามารถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 24)

ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญ และมีบทบาทต่อการขยายความร่วมมือทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ และเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในด้านภาษา และวัฒนธรรมต่างประเทศให้กับนักศึกษาในจังหวัดชลบุรีอีกด้วย การศึกษาภาษาจีนมีความสำคัญอย่างมากในประเทศไทย ในปัจจุบันเนื่องจากการติดต่อธุรกิจ ค้าขายระหว่างประเทศ หรือการทำงาน การศึกษา โดยเฉพาะในเขตภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่มีการทำธุรกิจติดต่อกับชาวต่างชาติ อุตสาหกรรมเกิดขึ้นมากมาย การทำธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ต้องอาศัยการใช้ภาษาต่างชาติ และภาษาจีนในการติดต่อ

หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน ตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะด้านภาษาต่างประเทศ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี จึงได้ทำข้อตกลงร่วมกับมหาวิทยาลัยยูนนาน (Yunnan Normal University Business School) ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและมหาวิทยาลัยบูรพา ร่วมจัดทำโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษาขึ้น ซึ่งได้ดำเนินการต่อเนื่องกันทุกปี โดยนำนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 4 จากภาควิชาภาษาต่างประเทศและภาควิชาอื่น ๆ เช่น ภาควิชาธุรกิจ ภาควิชาบัญชี เป็นต้น มาทำการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยพิจารณาคัดเลือกสถานศึกษาในจังหวัดชลบุรี ที่มีความพร้อมในการรับนักศึกษาจีน

ซึ่งเป็นเจ้าของภาษามาทำการสอน รวมถึง จัดให้มีนิเทศการฝึกประสบการณ์การสอนภาษาจีนให้กับนักศึกษา และการประเมินประสิทธิภาพการสอน

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาจีนที่มาปฏิบัติการสอนภาษาจีนในจังหวัดชลบุรี (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2554) ปัญหาที่นักศึกษาพบเป็นปัญหาด้านส่วนตัว คือ ความเป็นอยู่ การปรับตัวทางด้านวัฒนธรรม การใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวัน และการเรียนการสอน และปัญหาด้านการเรียนการสอน คือ หลักสูตรการเรียนการสอน การจัด การเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ การวัดผลประเมินผล การดูแลของครูพี่เลี้ยง และการควบคุมชั้นเรียน จึงควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนา การปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตาม เพศ วิชาเอก และระดับชั้นที่สอน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำถามของการวิจัย

1. ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับใด
2. ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตาม เพศ วิชาเอก และระดับชั้นที่สอน แตกต่างกันหรือไม่
3. แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีแนวทางการพัฒนาเป็นอย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตาม เพศ วิชาเอก และระดับชั้นที่สอน แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาจีนใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการตามวัตถุประสงค์ของโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เป็นข้อเสนอแนะพื้นฐานให้กับฝ่ายรับผิดชอบโครงการทราบถึงสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาโครงการให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับนักการศึกษาและผู้สนใจในการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการวิเคราะห์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป

กรอบความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษา ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้กรอบแนวคิดศึกษาสภาพแวดล้อมในการทำงาน 5 ด้าน (วัลย์ลิกา สวัสดิ์นฤเดช, 2539, หน้า 4) และกรอบแนวคิดตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษามาตรฐานด้านครูและผู้บริหาร ได้แก่ มาตรฐานที่ 9 ถึง มาตรฐานที่ 12 ในด้านการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การนิเทศการสอนและการวัดและประเมินผล (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2548) สังเคราะห์เป็นปัญหา 2 ด้าน คือ ปัญหาส่วนบุคคล ประกอบด้วย ความเป็นอยู่ การใช้ภาษาในการสื่อสาร และการปรับตัว ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การควบคุมชั้นเรียน การดูแลของครูที่เลี้ยงโดยศึกษาและเปรียบเทียบจำแนกตาม เพศ วิชาเอก และระดับชั้นที่สอน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาปัญหา และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้กรอบแนวคิดด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน 5 ระดับ (วัลย์ถิภา สวัสดิ์นฤเดช, 2539, หน้า 4) แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านส่วนบุคคล และปัญหาการจัดการเรียนการสอน

1.1 ปัญหาส่วนบุคคล มี 3 ด้าน ได้แก่ สภาพความเป็นอยู่ การใช้ภาษาในการสื่อสาร และการปรับตัว

1.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนมี 7 ด้าน ได้แก่ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การควบคุมชั้นเรียน และการดูแลของครูพี่เลี้ยง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาจีนที่มาปฏิบัติงานตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2553 ทั้งหมด 8 รุ่น จำนวน 361 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาจีนที่มาปฏิบัติงานตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2553 ทั้งหมด 8 รุ่น จำนวน 200 คน

2.3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี คณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา และการศึกษาเขตพื้นที่ทั้ง 3 เขต จำนวน 9 คน ใช้สำหรับการศึกษาแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น ชาย และหญิง

3.1.2 วิชาเอก แบ่งเป็น วิชาอักษรศาสตร์ และวิชาเอกอื่น ๆ

3.1.3 ระดับชั้นที่สอน แบ่งเป็นระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน ตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบด้วย

3.2.1.1 ปัญหาส่วนบุคคล

3.2.1.1.1 สภาพความเป็นอยู่

3.2.1.1.2 การใช้ภาษาในการสื่อสาร

3.2.1.1.3 การปรับตัว

3.2.1.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน มี 7 ด้าน ได้แก่

3.2.1.2.1 หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

3.2.1.2.2 การจัดการเรียนการสอน

3.2.1.2.3 การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.1.2.4 การใช้สื่อการเรียนการสอน

3.2.1.2.5 การวัดผลและประเมินผล

3.2.1.2.6 การควบคุมชั้นเรียน

3.2.1.2.7 การดูแลของครูพี่เลี้ยง

3.2.2 แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการปฏิบัติงาน หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ เช่น สื่ออุปกรณ์ไม่เพียงพอ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานไม่เอื้ออำนวย ประกอบด้วย ปัญหาส่วนบุคคล และปัญหาการจัดการเรียนการสอน
 2. ปัญหาส่วนบุคคล หมายถึง อุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อการดำรงชีพ อาชีพ ตลอดจนการดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละวัน ซึ่งปัญหาเหล่านั้นอาจนำพาความผันแปรของตนเองและครอบครัวไปในทางเสียหายหรือไม่เป็นผลดีต่อตนเองและครอบครัว
 - 2.1 ความเป็นอยู่ หมายถึง สภาพการดำรงชีวิตของนักศึกษาจีนมาปฏิบัติงานในสถานศึกษาจังหวัดชลบุรี ที่มีลักษณะความเป็นอยู่ทางด้านปัจจัย 4 ทั้งที่อยู่อาศัย อาหาร ยารักษาโรค รวมไปถึงสภาพอากาศ และสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างไปจากการดำรงชีวิตของตนเองในประเทศจีน
 - 2.2 การใช้ภาษาในการสื่อสาร หมายถึง การที่นักศึกษาจีนสื่อสารกับบุคคลทั่วไปในการดำรงชีวิตประจำวันโดยใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลางในการสื่อสารที่บุคคลทั่วไปส่วนใหญ่จะมีความสามารถในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ
 - 2.3 การปรับตัว หมายถึง การเปรียบเทียบพฤติกรรม ความคิดการดำรงชีพอยู่ในสังคมที่มีสภาพการณ์ที่แตกต่างกันไป จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนปรับตนเองเพื่อให้เหมาะสมและเข้ากับสภาพสังคมนั้น ๆ เพื่อการดำรงชีวิตต่อไป
 3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดระบบและแผนการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนไม่เป็นไปตามความเหมาะสม เช่น วัช ภาระงาน ภาระงาน และเหตุการณ์ในขณะนั้น
 - 3.1 หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง เอกสารที่เกี่ยวข้องและสาระความรู้ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน พร้อมทั้งนำไปใช้ดำเนินการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์
 - 3.2 การจัดการการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งประกอบด้วยหลักสูตร การจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เทคนิคการจัดการเรียนการสอน ด้วยวิธีการอันหลากหลาย เหมาะกับเนื้อหาที่จะสอน

3.3 การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ในกระบวนการสอนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม หรือได้ทำกิจกรรมที่ครูได้กำหนดไว้ขณะที่เรียนในชั่วโมงหรือในขณะงานที่ได้รับมอบหมายให้ผู้เรียนได้ดำเนินการ เช่น การทำแบบฝึกหัด

3.4 การใช้สื่อการเรียนการสอน หมายถึง เทคนิคการพิจารณาเลือกสรรการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ได้แก่ อุปกรณ์การเรียนการสอน รูปภาพ แผนที่ สไลด์ วิดีโอ และอื่น ๆ หรือสร้างขึ้น เพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนหรือช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียน และสนองความต้องการทางการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมให้เกิดประสิทธิภาพ

3.5 การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบสำหรับการใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับผู้เรียน เพื่อค้นหาจุดเด่นจุดด้อย แล้วนำข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียน ใช้ในกระบวนการตัดสินใจชี้แนะนโยบายตัดสินใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.6 การควบคุมชั้นเรียน หมายถึง การใช้หลักจิตวิทยาของครูที่ทำหน้าที่สอนนักเรียนในชั้นเรียนที่ต้องสามารถดูแลและควบคุมพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนได้ เช่น การใช้หลักการสอนที่ชักจูงใจผู้เรียนให้ผู้เรียนมีสมาธิอยู่กับการเรียนในห้องเรียน

3.7 การดูแลของครูพี่เลี้ยง หมายถึง การดูแลและให้คำปรึกษาของครูพี่เลี้ยงที่ประจำการของโรงเรียนที่โรงเรียนแต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแลและแนะนำเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาจีน

4. แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาในการทำการเรียนการสอนภาษาจีนของนักศึกษาจีน จากปัญหาทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านส่วนบุคคล และด้านสภาพการจัดการเรียนการสอน

5. เพศ หมายถึง เพศที่แตกต่างกัน คือ เพศหญิง เพศชาย ซึ่งมีผลทำให้มีความแตกต่างด้านความคิด เหตุผล การกระทำ และการตัดสินใจ

6. วิชาเอก หมายถึง กลุ่มวิชาที่นักศึกษาจีนได้ศึกษา จำแนกเป็น อักษรศาสตร์ และเอกอื่น ๆ

7. ระดับชั้นที่สอน หมายถึง นักศึกษาจีนที่มาปฏิบัติงานกระจายสอนในชั้นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ของจังหวัดชลบุรี 39 โรงเรียน

8. โครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา หมายถึง เป็นความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยยูนนาน (Yunnan Normal University Business School) สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อทำการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาในจังหวัดชลบุรี

9. นักศึกษาจีน หมายถึง นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยยูนนาน (Yunnan Normal University Business School) สาธารณรัฐประชาชนจีนที่เข้าร่วมโครงการไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเดินทางมาทำการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาในจังหวัดชลบุรี